Wat zeg je tegen iemand die niet geneest?

Pastoraal kader: Wat zeg je tegen iemand die niet geneest?

Stel dat iemand al maanden of jaren bidt om genezing. Er is voor hem gebeden, handen zijn opgelegd en misschien zijn er verschillende gebedsbedieningen bezocht. Toch blijft de ziekte bestaan.

Wat zeg je dan?

Misschien wel het belangrijkste: **maak de zieke niet zonder meer verantwoordelijk voor het uitblijven van genezing.**

Zeg niet zomaar dat iemand onvoldoende geloof heeft, dat er vast nog ergens een verborgen zonde moet zijn of dat hij eerst maar eens iemand moet vergeven voordat God kan genezen. Zulke uitspraken kunnen mensen opzadelen met onterechte schuld en nog meer geestelijke onzekerheid, terwijl ze al genoeg te dragen hebben.

Wat zou je dan wel kunnen zeggen?

- *We blijven voor je bidden.* Je hoeft de hoop op Gods ingrijpen niet op te geven.
- *Je hoeft niet te bewijzen dat je genoeg geloof hebt.* Gods liefde voor jou hangt niet af van je lichamelijke herstel.
- *Je mag eerlijk zijn over je teleurstelling en verdriet.* Ook in de Bijbel vinden we mensen die worstelen met hun lijden en hun vragen aan God voorleggen.
- *Je mag medische hulp blijven ontvangen.* Een arts raadplegen of medicijnen gebruiken is geen teken van ongeloof.
- *We blijven naast je staan, ook als je niet geneest.* Je bent niet minder waardevol en hoort niet minder bij de gemeente.

Paulus bad herhaaldelijk om bevrijding van zijn doorn in het vlees, maar kreeg niet de genezing waar hij om vroeg (2 Korintiërs 12:7-10). Toch bleef hij leven vanuit Gods genade.

Dat is misschien wel een van de belangrijkste lessen die we als gemeente zouden moeten leren: **we zijn geroepen om met mensen mee te leven, niet om voor iedere ziekte een geestelijke verklaring te bedenken.**

We mogen bidden om wonderen, maar we moeten ook trouw blijven wanneer het wonder uitblijft.

Want iemand die niet geneest, heeft niet minder recht op onze liefde, aandacht en pastorale zorg.